

Teisipäev, 4. veebruar 2014

P7_TA(2014)0061

ELi õigusloome kvaliteet ning subsidiaarsus ja proportsionaalsus – parem õigusloome

Euroopa Parlamendi 4. veebruari 2014. aasta resolutsioon ELi õigusloome kvaliteedi ning subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kohta seoses 19. aruandega „Parem õigusloome“, mis käsitleb aastat 2011 (2013/2077(INI))

(2017/C 093/03)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse paremat õigusloomet käsitlevat institutsioonidevahelist kokkulepet ⁽¹⁾,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist käsitlevat protokollit nr 2, eriti selle artikleid 4, 6 ja 7,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu pädevate talituste 22. juulil 2011. aastal kokku lepitud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 4 rakendamise praktilist korda esimese lugemise kokkulepete korral,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 13. septembri 2012. aasta resolutsiooni subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist (2010) käsitleva 18. aruande „Parem õigusloome“ kohta ⁽²⁾,
- võttes arvesse oma 14. septembri 2011. aasta resolutsiooni parema õigusloome, subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse ning aruka õigusliku reguleerimise kohta ⁽³⁾,
- võttes arvesse oma 8. juuni 2011. aasta resolutsiooni mõjuhinnangute sõltumatuse tagamise kohta ⁽⁴⁾,
- võttes arvesse komisjoni aruannet subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kohta (19. aruanne „Parem õigusloome“, mis hõlmab aastat 2011) (COM(2012)0373),
- võttes arvesse komisjoni teatist ELi õigusloome kvaliteedi kohta (COM(2012)0746) ja (COM(2013)0685),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Arukas reguleerimine – väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate vajaduste rahuldamine“ (COM(2013)0122),
- võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti VKEd e aruka reguleerimise järelevalve ja konsulteerimise kohta (SWD (2013)0060),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Arukas reguleerimine Euroopa Liidus“ (COM(2010)0543),
- võttes arvesse nõukogu 30. mai 2013. aasta järeldusi aruka reguleerimise kohta,
- võttes arvesse halduskoormust käsitleva sõltumatute huvirühmade kõrgetasemelise töörühma 15. novembri 2011. aasta aruannet „Euroopa on võimeline enamaks: aruanne liikmesriikide parimate tavade kohta ELi õigusaktide rakendamisel kõige vähem koormaval viisil“,
- võttes arvesse Regioonide Komitee 30. mai 2013. aasta arvamust ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
- võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ja põhiseaduskomisjoni arvamust (A7-0056/2014),

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 353 E, 3.12.2013, lk 117.

⁽³⁾ ELT C 51 E, 22.2.2013, lk 87.

⁽⁴⁾ ELT C 380 E, 11.12.2012, lk 31.

⁽⁵⁾ ELT C 218, 30.7.2013, lk 22.

Teisipäev, 4. veebruar 2014

- A. arvestades, et aruka reguleerimise tegevuskava näitab püüdlust konsolideerida jõupingutusi parema õigusloome, ELi õiguse lihtsustamise ning halduskoormuse vähendamise valdkonnas ning aitab sillutada teed headele valitsemistavadele, mis tuginevad tõenditel põhinevale poliitika kujundamisele ja milles on tähtsal kohal mõjuhinnangud ning järelkontroll;
- B. arvestades, et riikide parlamendid peaksid olema kaasatud selliste uute õigusaktide järelehindamisse, mis hiljem oleksid aluseks komisjoni aruannetele ja üldisemalt Euroopa küsimuste tõhusamale arutamisele riikide parlamentides;
- C. arvestades, et 2003. aastal sõlmitud paremat õigusloomet käsitlev institutsioonidevaheline kokkulepe ei sobi enam praegusesse Lissaboni lepinguga loodud õiguskeskkonda, eriti arvestades ELi institutsioonide killustatud lähenemisviisi selgitavate dokumentide kohta ühiste poliitiliste deklaratsioonide vastuvõtmisel ning sekretariaadi tasandil praktilist korda ELi toimimise lepingu artikli 294 rakendamisel;

Üldised märkused

1. rõhutab, et Euroopa tasandil esitatud ja vastu võetud õigusaktid peavad olema lihtsad, tulemuslikud ja tõhusad, andma selget lisandväärtust, olema kergesti arusaadavad ja kättesaadavad kõigis liikmesriikide ametlikes keeltes ning andma vähimate kulutustega suurimat võimalikku kasu; tunnistab, et majanduskriis on suurendanud survet liikmesriikide ametiasutuste ressurssidele, ja usub, et keskendumine selgete ja kergelt ülevõetavate õigusaktide loomisele aitaks survet liikmesriikide ametiasutustele ja üksikisikutele, kes peavad õigusakte järgima, mõningal määral leevendada; rõhutab, et Euroopa institutsioonidel on vastutus tagada, et õigusaktid on selged ja kergesti arusaadavad ning ei põhjusta asjatut halduskoormust kodanikele ega ettevõtjatele;
2. rõhutab, et uute õigusaktide VKEdele või suurettevõtetele avalduva mõju hindamine ei tohi põhjustada töötajate diskrimineerimist neile tööd andva ettevõtte suuruse alusel ega kahjustada töötajate põhiõigusi, sealhulgas nende teavitamise ja nendega konsulteerimise õigust, töötingimusi, tööalast heaolu ja õigust sotsiaalkindlustusele, samuti ei tohi see takistada kõnealuste õiguste suurendamist või nende kaitse parandamist töökohal, kui seistakse silmitsi tööga seotud vanade ja uute riskidega;
3. rõhutab, et Euroopa Liidu institutsioonid peavad seadusandlikus tegevuses austama subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet;
4. tuletab meelde oma varasemaid kommentaare, mille kohaselt on mõjuhindamiskomitee ja liikmesriikide parlamendid korduvalt tõdenud, et neid põhimõtteid on komisjoni mõjuhinnangutes ebapiisavalt käsitletud; väljendab veel kord pettumust, et selline kriitika on kordunud veel ühel aastal;
5. on veendunud, et parema õigusloome poole tuleks pürgida mitmetasandilise valitsemise vaimus, st toetudes ELi, riiklike institutsioonide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste koordineeritud tegevusele;
6. nõuab veel kord uute läbirääkimiste pidamist paremat õigusloomet käsitleva 2003. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe üle, et võtta arvesse Lissaboni lepinguga loodud uut õiguskeskkonda, tugevdada praeguseid parimaid tavasid ning ajakohastada kokkulepet ja viia see vastavusse parema õigusloome tegevuskavaga; soovibab kõik uued kokkulepped vastu võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 295 alusel ja need peaksid oma olemuselt olema siduvad;
7. nõuab tungivalt, et komisjon ja nõukogu alustaksid läbirääkimisi Euroopa Parlamendiga Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 nõuetekohase kohaldamise kriteeriumide üle; on seisukohal, et seda on võimalik saavutada paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe läbivaatamisega, mis hõlmaks muu hulgas selliseid kriteeriume;
8. on seisukohal, et mitmekesised kavade pealkirjad, mida komisjon kasutab vastuvõetud õigusaktide hindamiseks ja halduskoormuse vähendamiseks, on segadust tekitavad ja tarbetult keerulised; soovibab parema õigusloome teema puhul ühtse pealkirja kasutuselevõtmist ja kordab nõudmist, et selle eest vastutaks üks volinik;
9. palub komisjonil kiirendada proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise läbivaatamist, eriti seoses delegeeritud õigusakte ja rakendusakte käsitlevate ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kasutamisega;
10. on seisukohal, et demokraatliku legitiimsuse suurendamise raames tuleks suurt tähelepanu pöörata varajase hoiatamise süsteemile;

Teisipäev, 4. veebruar 2014

Subsidaarsuse mehhanism liikmesriikide parlamentidele

11. märgib, et kuigi majandus- ja finantskriis nõuab paljudes valdkondades poliitika paremat koordineerimist ja ELi pädevuste tugevdamist, on samas oluline säilitada selge arusaam pädevuste jaotuse kohta Euroopa Liidu mitmetasandilises juhtimissüsteemis ning võtta pärast läbipaistvat arutelu vastu läbipaistvaid otsuseid kõige asjakohasemal tasandil ja bürokraatiat vähendades;
12. rõhutab, et Euroopa institutsioonid peavad järgima Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu protokollis nr 2 sätestatud subsidaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid, mis on üleüldised ning institutsioonide jaoks liidu pädevuste teostamisel siduvad; erandina ei kohaldata subsidaarsuse põhimõtet liidu ainupädevusse kuuluvates valdkondades;
13. soovib hinnata, kas nõuetekohased kriteeriumid subsidaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte järgimise hindamiseks on sobiv määrata kindlaks ELi tasandil;
14. märgib, et protokoll nr 2 annab riikide parlamentidele ametliku võimaluse esitada ELi seadusandjale arvamus selle kohta, kas uus seadusandliku akti eelnõu ei sobi kokku subsidaarsuse põhimõttega, kuna selle eesmärgi ei saaks kas nende ulatuse või mõju tõttu paremini saavutada liidu kui liikmesriikide tasandil;
15. märgib, et mõjuhinnangutel on seadusandlikus protsessis otsustamise abivahendina suur tähtsus, ning juhib sellega seoses tähelepanu vajadusele subsidaarsuse ja proportsionaalsuse alaseid küsimusi nõuetekohaselt kaaluda;
16. väljendab heameelt selle üle, et riikide parlamendid osalevad rohkem ELi õigusloome protsessis, ning võtab teadmiseks, et liikmesriikide parlamendid näitavad üles järjest suurenevat huvi nende põhimõtete nõuetekohase kohaldamise vastu liidu institutsioonide poolt; seda iseloomustab asjaolu, et 2011. aastal sai Euroopa Parlament 77 põhjendatud arvamust, milles väideti, et seadusandliku akti eelnõu ei vasta subsidaarsuse põhimõttele, ja 523 muud kirja seaduseelnõu väärtuse kohta, samas kui 2010. aastal olid vastavad arvud 41 ja 299; väljendab oma valmisolekut jätkata ja tugevdada koostööd ja parlamentidevahelist dialoogi riikide parlamentidega;
17. rõhutab nii Euroopa Parlamendi kui ka riikide parlamentide teostatava parlamentaarse kontrolli tähtsust; ergutab andma riikide parlamentidele ulatuslikku abi, et nad saaksid oma kontrolliga seotud ülesandeid teostada; soovib teha riikide parlamentidele kättesaadavaks juhendi, mille abil on võimalik subsidaarsuse põhimõtte järgimise hindamist lihtsustada;
18. toonitab, et Euroopa Kohus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 kohaselt pädev kontrollima seadusandlike aktide seaduslikkust seoses subsidaarsuse põhimõtte järgimisega, ning et see põhimõte kujutab endast poliitilist suunist pädevuste kasutamise kohta liidu tasandil;
19. märgib, et Euroopa Kohtul on aluslepingutest lähtuvalt jurisdiktsioon arutada kohtuasju, mille aluseks on aluslepingute või mõne nende kohaldamist puudutava õigusnormi rikkumine, ning et Euroopa Liidu lepingu kohaselt kuuluvad subsidaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtted nende normide alla; märgib, et seetõttu hõlmab liidu õigusaktide kehtivuse kohtulik läbivaatamine ka nende põhimõtete järgimist;
20. rõhutab, et Euroopa Kohus märgib oma 12. mai 2011. aasta otsuses kohtuasja C-176/09 (Luksemburgi Suurhertsogiriik *versus* Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu) kohta, et proportsionaalsuse põhimõtte nõuab, et „liidu õigusnormidega rakendatavad meetmed oleksid vastava õigusaktiga taotletavate õiguspärase eesmärkide saavutamiseks sobivad ega läheks kaugemale sellest, mis on nende saavutamiseks vajalik“, ning et „valdkondades, kus liidu seadusandjal on lai seadusandlik pädevus“ saab selle valdkonna meetme seaduslikkust mõjutada vaid see, kui kõnealune meede on pädeva institutsiooni taotletud eesmärgi saavutamiseks ilmselgelt ebasobiv, kuigi liidu seadusandja peab sellegipoolest „võtma tehtava valiku puhul aluseks objektiivsed kriteeriumid“ ning erinevate võimalike meetmetega seotud piiranguid hinnates „uurima, kas meede, mille ta on otsustanud võtta, võib taotletavaid eesmärgi arvestades õigustada ka arvestatavate negatiivsete majanduslike tagajärgede tekkimist osadele ettevõtjatele“;
21. märgib, et subsidaarsuse põhimõtte, nii nagu see on aluslepingutes sõnastatud, lubab liidul valdkondades, mis ei kuulu liidu ainupädevusse, võtta meetmeid ainult „niisuguses ulatuses ja siis, kui liikmesriigid ei suuda riigi, piirkonna või kohalikul tasandil piisavalt saavutada kavandatava meetme eesmärgi, kuid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada liidu tasandil“, samas kui proportsionaalsuse põhimõtte näeb ette, et liidu tegevus ei tohi sisult ja vormilt minna kaugemale kui on aluslepingutes sätestatud eesmärkide saavutamiseks vajalik; tuleb meelde, et subsidaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte on omavahel tihedalt seotud, kuid erinevad: kui esimene seondub liidu meetme sobivusega valdkondades, mis ei ole liidu ainupädevuses, siis teine seondub seadusandja poolt ette nähtud

Teisipäev, 4. veebruar 2014

vahendite ja tema taotletavate eesmärkide vahelise proportsionaalsusega ning toimib liidu pädevuste teostamise üldreeglina; märgib, et seadusandliku akti eelnõu proportsionaalsuse kontrollimine toimub loogiliselt pärast selle subsidiaarsuse kontrollimist, samas kui subsidiaarsuse kontroll ei ole piisavalt tõhus, kui ei viida läbi ka proportsionaalsuse kontrolli;

22. märgib, et ainult 32 küsimust 2011. aastal parlamendi poolt komisjonile esitatud küsimustest (kogu arv üle 12 000) puudutasid subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete järgimist;

23. rõhutab asjaolu, et komisjon sai 2011. aastal 64 põhjendatud arvamust subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete kohaldamise kohta protokoll nr 2 tähenduses, mis on võrreldes 2010. aastaga märgatavalt rohkem; märgib siiski, et need 64 põhjendatud arvamust moodustasid vaid umbes 10 % kõigist 2011. aastal riikide parlamentide poolt vastava poliitilise dialoogi raames komisjonile saadetud 622 arvamusest; juhib ühtlasi tähelepanu asjaolule, et mitte ükski komisjoni ettepanek ei saanud piisaval arvul põhjendatud arvamusi selleks, et selle kohta oleks pidanud protokoll alusel alustama nn kollase või oranži kaardi menetlusi; täheldab samas, et 22. mail 2012 algatati esimest korda komisjoni ettepaneku (ettepanek võtta vastu nõukogu määrus kollektiivse tegutsemise õiguse kasutamise kohta asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse kontekstis, nn Monti II määruse ettepanek) vastu nn kollase kaardi menetlus; rõhutab, et komisjon võttis määruse ettepaneku tagasi mitte seetõttu, et ta oleks pidanud seda subsidiaarsuse põhimõtet rikkuvaks, vaid seepärast, et ta täheldas, et ettepanek oleks vaevast leidnud Euroopa Parlamendis ja nõukogus selle vastuvõtmiseks vajalikku poliitilist toetust;

24. on seisukohal, et subsidiaarsuse põhimõtte kontrollimehhanism peab olema mõeldud ja seda tuleb kasutada Euroopa institutsioonide ja riikide institutsioonide vahelise koostöö tähtsa vahendina; väljendab heameelt, et seda vahendit kasutatakse praktikas Euroopa mitmetasandilise süsteemi eri institutsiooniliste tasandite vahelises suhtluses ja koostöödialoogis;

25. märgib murega asjaolu, et mõnes põhjendatud arvamuses on riikide parlamendid rõhutanud, et teatud hulk komisjoni seadusandlikest ettepanekutest ei ole subsidiaarsuse põhimõtte seisukohast piisavalt või üldse õigustatud;

26. ergutab seetõttu kindlaks tegema põhjuseid, miks on riikide parlamentide esitatud ametlike põhjendatud arvamuste arv väike, ja uurima, kas see tuleneb asjaolust, et subsidiaarsuse põhimõttest peetakse kõikjal kinni, või sellest, et riikide parlamendid ei tule kõnealuse põhimõtte järgimisega puudevate ressursside või liiga lühikese tähtaja tõttu toime; peab soovitatavaks, et komisjon viiks läbi analüüsi;

27. rõhutab vajadust, et Euroopa institutsioonid looksid tingimused selleks, et riikide parlamendid saaksid teostada seadusandlike ettepanekute üle kontrolli, tagades, et komisjon põhjendab oma seadusandlike otsuseid üksikasjalikult ja kõikehõlmavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte aspektist kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 2 artikliga 5;

28. märgib ühtlasi, et praegu riikide parlamentidele kehtivaid tähtaegu subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttele vastavuse kontrollimiseks on sageli peetud ebapiisavaks;

29. on seisukohal, et ajapuudus ja ressursside vähesus, millega liikmesriikide parlamendid õigusaktide eelnõudele reageerimisel peavad toime tulema, soodustab demokraatia defitsiidi tajumist ELis;

30. tuleb meelde oma varasemaid palveid täpsemalt uurida neid probleeme, millega liikmesriikide parlamendid kokku puutuvad, et parandada olemasolevate mehhanismide toimimist; on seisukohal, et tasuks ühtlasi kaaluda mooduseid, kuidas tugevdada seda mehhanismi, mis – võib-olla aluslepingu tulevase muutmise raames – võiks anda rohkem õigusi liikmesriikide parlamentidele; soovib, et sellise läbivaatamise puhul tuleks kaaluda, milline on sobiv arv liikmesriikide parlamentide vastuseid sellise menetluse käivitamiseks, kas see peaks piirduma subsidiaarsusega ning milline peaks olema selle mehhanismi mõju, arvestades eelkõige hiljutisi kogemusi nn kollase kaardi menetlusega; näeb selles arutelus kasulikku etappi liikmesriikide parlamentidele antud õiguste arengus, kusjuures Euroopa tasandil tuleks ühtlustada stiimuleid mõju kontrollimiseks;

31. on seisukohal, et vahepeal võiks kasutusele võtta mitmeid algatusi, et parandada Euroopa tasandi küsimuste hindamist liikmesriikide parlamentides, eelkõige:

— soovib, et iga Euroopa Liidu Teatajas avaldatud õigusakt peaks sisaldama märkust, milles on üksikasjalikult ära toodud need liikmesriikide parlamendid, kes on vastanud, ja need, kes on tõstatanud subsidiaarsuse probleemi;

— teeb ettepaneku, et liikmesriikide parlamentide põhjendatud arvamused, mis on esitatud ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 2 artikli 6 kohaselt, edastataks viivitamatult kaasseadusandjatele;

Teisipäev, 4. veebruar 2014

- soovib, et subsidiaarsuse küsimust puudutavate põhjendatud arvamuste kriteeriumite jaoks tuleks välja töötada suunised;
- teeb ettepaneku ergutada riikide parlamente võrdlevalt analüüsima oma eelhindamisi Euroopa Komisjoni järeelhindamistega;

Parem õigusloome

32. usub, et tulemuslik lähenemisviis parema õigusloome küsimustele, mis puudutab nii kehtivaid seadusi kui ka tulevase õigusakte, aitab Euroopa institutsioonidel reageerida kriisile; on seisukohal, et Euroopa seadusandluse ja seadusandlike tavade reformimine on oluline vahend Euroopa majanduskasvu, konkurentsivõime ja inimväärtete töökohtade tagamisel;
33. tervitab komisjoni suuremat keskendumist poliitilisele tsüklile, kusjuures ELi õigusaktide algatamist, mõjuhindamist, konsulteerimist, jõustumist, rakendamist ja hindamist nähakse sidusa protsessi osadena; on selles kontekstis veendunud, et põhimõtet „kõigepealt mõtle väikestele“ tuleks rakendada läbiva elemendina ning uute õigusaktide eelhindamist tuleks parandada, nii et kujuneks arusaadav ja läbipaistev protsess, et stimuleerida majanduskasvu ja konkurentsivõimet Euroopas;
34. tervitab sellega seoses komisjoni teatise aruka reguleerimise ja ELi õigusloome kvaliteedi kohta ning töödokumenti „10 kõige koormavamast õigusaktist VKEde jaoks“; on seisukohal, et need dokumendid esindavad parema õigusloome tegevuskava arvestatavaid edusamme ning nendes kajastuvad paljud Euroopa Parlamendi poolt varem esitatud soovitusel;
35. leiab, et kõlavatele lubadustele peaksid nüüd järgnema konkreetsete meetmed; nõuab seepärast tungivalt, et komisjon esitaks konkreetsete ettepanekud ELi üldise regulatiivse koormuse vähendamiseks, kahjustamata seejuures töötavate ja ohutust, eelkõige nõuab järgmist:
- võtma meetmeid, et võimalikult kiiresti vähendada koormust, mille kogu Euroopa VKEd töödokumendi „10 kõige koormavamast õigusaktist“ konsultatsioonide käigus kindlaks tegid;
  - suurendama uute õigusaktide ettepanekutes vajaduse korral erandite või leebema korra kohaldamist mikroettevõtjatele ja VKEdele ning muutma ELi avaliku sektori hangete eeskirjad VKE-sõbralikumaks;
  - viivitamata rakendama oma kohustusi, mis on sätestatud komisjoni 2. oktoobri 2013. aasta teatises õigusloome kvaliteedi kohta (COM(2013)0685), ning lõpule viima hindamised olulistest poliitikavaldkondades enne Euroopa Parlamendi praeguse ametiaja lõppu, sealhulgas hindama kõigi valitsemistasandite panust nisse põhivaldkondadesse, mis on olulised kohalike ja piirkondlike omavalitsuste jaoks;
  - alustama sihiteadlikumat töökohtade ja kasvu loomist ELis, vähendades regulatiivseid kulusid ettevõtetele;
  - koostama aastaaruande, mis keskendub laiemalt parema õigusloome tegevuskavale ja sisaldab komisjoni algatuste eduaruannet, kaasa arvatud andmed selle kohta, milline on olnud komisjonis eelneva 12 kuu jooksul vastu võetud uute ettepanekutega kaasnenud netokulu ja ka sotsiaalsed kulud ettevõtete jaoks;
36. rõhutab, et töötavate ja tööohutuse ning töötajate teavitamise ja nendega konsulteerimise parandamine on kaks olulist tegurit Euroopa majanduse tootlikkuse ja konkurentsivõime tugevdamisel; rõhutab, et nende valdkondade tugev ja stabiilne reguleerimine ei takista kasvu, vaid pigem aitab sellele kaasa;
37. on seisukohal, et komisjon peaks põhjalikumalt uurima võimalust võtta kasutusele valge raamatu etapp õigusloome protsessis; usub, et kui anda sidusrühmadele võimalus kommenteerida ettepanekute eelnõusid ja neile lisatud esialgseid mõjuhindanguid, siis parandaks see komisjoni esitatavate õigusaktide eelnõude kvaliteeti, lisamata liigset aega kavandatavate õigusaktide ettevalmistamisele;
38. tuletab ühtlasi meelde parlamendi üleskutset komisjonile esitada ettepanekud regulatiivsete tasakaalustusmeetmete rakendamise kohta, mis nõuaksid, et enne uute, kulutusi kaasa toovate õigusaktide vastuvõtmist tuleb kindlaks teha võimalused vastavate kulutuste vähendamiseks; märgib, et ELi õigusakt ei tähenda tingimata 28 riikliku seaduse kõrvaleheitmist, et asendada need ühe Euroopa seadusega, samuti ei tähenda see seda, et uus Euroopa seadus vähendaks kohe halduskoormust võrreldes vastavate riiklike seadustega; nõuab seepärast tungivalt, et komisjon vaataks selle ettepaneku põhjalikult läbi ja esitaks selle mõjuhindangu enne Euroopa Parlamendi praeguse ametiaja lõppu 2014. aastal;

Teisipäev, 4. veebruar 2014

39. peab kahetsusväärseks tõsiasi, et komisjon kavatseb tagasi võtta oma ettepaneku Euroopa osaihingu põhikirja kohta, mille esitamist parlament on seadusandlikus algatusraportis nõudnud; palub komisjonil parlamendiga konsulteerida, enne kui ta võtab tagasi parlamendi sellisel raportil põhineva ettepaneku;

40. rõhutab lihtsustamise olulisust õiguskeskkonna ühtlustamisel, eelkõige on see tähtis kohalike ja piirkondlike omavalitsuste jaoks, kelle ressursid õigusaktide kohaldamiseks on sageli piiratud ja järjest kahanemas;

41. mõistab ülereguleerimise all olukorda, kus liikmesriigid lähevad ELi direktiivide ülevõtmisel riigi õigusesse kaugemale direktiivides sätestatud miinimumnõuetest; kinnitab, et toetab meetmeid tarbetu ülereguleerimise vastu, ning seepärast palub liikmesriikidel selgitada põhjuseid, kui sellist ülereguleerimist rakendatakse;

Mõjuhindangud ja Euroopa lisaväärtus

42. tervitab asjaolu, et komisjoni mõjuhindangutes üritatakse hõlmata laialt ja ulatuslikult erinevaid võimalikke mõjusid, kuid usub, et süsteemi on võimalik siiski mitmel viisil veelgi tugevdada, näiteks lisades territoriaalse mõõtme (finants- ja haldusmõju riigi, piirkondliku või kohaliku tasandi asutustele); sellega seoses tunneb heameelt komisjoni otsuse üle mõju hindamise suunised 2014. aasta juuniks ajakohastada, konsolideerida ja läbi vaadata ning jätab endale õiguse esitada lähikuudel üksikasjalikud omapoolsed ettepanekud nende suuniste võimalike parandustega; rõhutab, et nendes mõjuhindangutes, mis on avaliku ja poliitilise arvamuse kujundamisel ülitähtsad, tuleks järgida mitmekeelsuse põhimõtet;

43. palub komisjonil analüüsida mõjuhindangute koostamisel kasutatud meetodikat, et hinnata võimalusi, kuidas parandada nii kvalitatiivseid näitajaid kui ka konsulteerimisprotsessi üldist toimimist, arvestades eelkõige asjaomaste sidusrühmade kaasamist;

44. on seisukohal, et komisjoni avaldatud mõjuhindangu ja volinike kolleegiumi poolt vastu võetud seadusandliku ettepaneku sisu vahel peab olema täielik kooskõla; nõuab, et mõjuhindanguid ettepanekute kohta, mida volinike kolleegium on muutnud, tuleb koheselt uuendada, et neis kajastuksid volinike tehtud muudatused;

45. kutsub komisjoni üles tugevdama mõjuhindamiskomitee rolli ja sõltumatust ning esitama seadusandlikud ettepanekud lõplikul kujul üksnes siis, kui mõjuhindamiskomitee on need pooldava arvamusega heaks kiitnud; nõuab tungivalt, et mõjuhindamiskomitee toetuks tööturu osapoolte teadmistele;

46. usub, et praegune vastutuse välistamine, mille kohaselt komisjoni mõjuhindang on kohustuseks üksnes komisjoni talitustele, kes on seotud selle koostamisega, ning see ei mõjuta komisjoni tehtava otsuse lõplikku vormi, rõhutab praeguse süsteemi olulist nõrkust;

47. väljendab heameelt selle üle, et Euroopa Parlamendis on tööd alustanud mõjuhindangute ja Euroopa lisaväärtuse direktoraat; on seisukohal, et süsteemset lähenemisviisi mõjuhindangute arvesse võtmisel tuleks kasutada kogu parlamendis; toob positiivselt esile asjaolu, et mõjuhindangute direktoraat valmistab ette lühikokkuvõtted komisjoni ettepanekutega kaasnevatest mõjuhindangutest, ning on seisukohal, et need peaksid olema olulisel kohal parlamendikomisjonide aruteludes seadusandlike ettepanekute üle; teeb ettepaneku, et Euroopa Parlamendi mõjuhindangud peaksid vajaduse korral sisaldama territoriaalset mõõdet; soovib komisjonide esimeeste konverentsil kaaluda, kuidas seda soovitus paremini rakendada;

48. tuletab meelde kohustust, mille parlament ja nõukogu võtsid 2005. aastal institutsioonidevahelises ühises lähenemisviisis mõjuhindangule, et mõjuhindanguid tehakse enne sisuliste muudatuste vastuvõtmist, kui ollakse seisukohal, et see on õigusloome protsessi jaoks asjakohane ja vajalik; kutsub parlamendikomisjone üles kasutama mõjuhindangute üksust selle kohustuse täitmisel;

49. tuletab meelde 2003. aastal sõlmitud paremat õigusloomet käsitlevat institutsioonidevahelist kokkulepet ning ergutab nõukogu vastavalt 2003. aasta kokkuleppega võetud kohustustele looma oma mehhanismi, mis võimaldaks nõukogul põhjendamatu viivitusega viia mõjuhindanguid läbi oma sisuliste muudatusettepanekutega seoses;

Teisipäev, 4. veebruar 2014

50. nõuab, et komisjon kaaluks tõsiselt seadusandlikele algatusraportitele lisatud Euroopa lisaväärtuse hinnanguid ning tooks üksikasjalikult välja põhjused, miks ta ei arvesta või ei pea oluliseks Euroopa Parlamendi esitatud argumente;

o

o o

51. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.
